

V tišini premlevamo Božjo besedo

24. nedeljam med letom

– 12. 9. 2021

1. Umiritev in uvodna molitev

Ustavim se in se počasi umirim. [Naredim znamenje križa](#) in se tako še globlje zavem Božje navzočnosti v sebi in v vsem, kar me obdaja. Prosim za milost Svetega Duha, za dar ganjenosti nad Božjo besedo, ki jo smem sedaj brati, jo poslušati, premišljevati in ji dopustiti, da v meni izoblikuje Kristusa ([Gal 4,19](#)), da bom postal usmiljen kot je Nebeški Oče ([Lk 6,36](#)). To ga prosim s svojimi besedami ali s predlaganimi:

Najlažje si je smer, pot izbrati sam in si sam razložiti, kaj se dogaja. Gospod pa nas vabi v drugačno držo. Držo, ki umolkne, ko sliši Besedo, in dopusti, da se Beseda melje v meni in prežame moja čustva, misli, srce. Iz tam lahko pridejo besede, ki so navdahnjene z Božjimi. Gospod, naj dopustim, da umolknem in slišim tebe, da bom lahko hodil po poti za teboj.

Prosim za milost, da bi zmožel in znal poslušati od zunaj in od znotraj. Od zunaj besede, ki jih berem, od znotraj občutke in vzgibe, ki se ob tem prebujajo. Začnem počasi prebirati evangeljski odlomek. Besedo za besedo. Vrstico za vrstico. Zrem njega, ki mi to govori.

2. Branje – poslušanje: Evangelij po Marku 8,27-35

27 Nato je šel Jezus s svojimi učenci v vasi Cezareje Filipove. Med potjo je učence spraševal: »Kaj pravijo ljudje, kdo sem?« 28 Odgovorili so: »Janez Krstnik; drugi: Elija; spet drugi: eden od prerokov.« 29 In vprašal jih je: »Kaj pa vi pravite, kdo sem?« Peter mu je odgovoril in rekel: »Ti si Mesija.« 30 Strogo jim je prepovedal, da bi to komu povedali.

31 In začel jih je učiti, da bo Sin človekov moral veliko pretrpeti, da ga bodo starešine, veliki duhovniki in pismouki zavrgli in umorili in da bo po treh dneh vstal. 32 O teh stvareh jim je odkrito govoril. In Peter ga je potegnil k sebi in ga začel grajati. 33 On pa se je obrnil, pogledal po učencih in pograjal Petra: »Poberi se! Za menoj, satan, ker ne misliš na to, kar je Božje, ampak na to, kar je človeško!« 34 Tedaj je poklical k sebi množico skupaj z učenci in jim rekel: »Če hoče kdo hoditi za menoj, naj se odpove sebi in vzame svoj križ ter hodi za menoj. 35 Kdor namreč hoče rešiti svoje življenje, ga bo izgubil; kdor pa izgubi svoje življenje zaradi mene in zaradi evangelija, ga bo rešil.

3. Meditacija – premišljevanje

O slišani Božji besedi sedaj premišlujem. Gledam Jezusa in druge osebe v odlomku. Gledam, kako se Božja beseda dotika mojih misli in občutij, kako mi razodeva Boga ter mene in druge v njem. V pomoč so mi lahko tudi naslednje misli ali vprašanja:

– Šele, ko umolknemo, lahko Božja beseda v nas dobiva podobo, okus. Ob branju evangelija si vzamem nekaj časa, da sem z Besedo.

– Katere besede ali način govorjenja, ki ga uporabljam, bi lahko opustil in se odprl za Božjo misel?

4. Če želim, preberem še to razlago evangeljskega odlomka, drugače pa grem naprej v osebno molitev

Jezus vpraša apostole, kaj pravijo ljudje, kdo je. Navedejo mu različna mnenja. Potem jih vpraša, kdo pa je on zanje. Peter odgovori: "Ti si Kristus, Mesija!" To pomeni: Ti si Mesija, ki ga ljudje pričakujejo! Jezus se strinja s Petrom, vendar mu prepove, da bi o tem govoril drugim, ker so vsi pričakovali Mesijev prihod na svoj način, glede na svoj družbeni položaj. Nekateri kot kralja, drugi kot duhovnika, zdravnika, bojavnika, sodnika ali preroka! Zdi se, da nihče ni pričakoval Mesije kot služabnika, kot je napovedal Izaija ([Iz 42,1-9](#)).

Da bi svojim učencem razložil, kakšen Mesija je on, jih je začel učiti, da bo moral trpeti in biti križan, kot je napovedal že Izaija o trpečemu služabniku ([Iz 49,4-9; 53,1-12](#)). Peter tega ni mogel sprejeti, zato ga je začel poučevati, da ne sme tako razmišljati in govoriti. Ni ga razumel. Podoben je bil slepemu iz Betsajde, ki je zamenjal ljudi z drevesi! ([Mr 8,24](#))

Jezusov odgovor je bil zelo trd. Petra je imenoval satan! Satan je hebrejska beseda, ki označuje tistega, ki druge odvrača od Božje poti. Jezus ni nikomur dovolil, da bi ga odvrnil od njegovega poslanstva. Petra je pokaral in mu zapovedal, da mora iti za njim, mu slediti in sprejeti pot ali smer, ki jo kaže. Peter je žal želel biti prvi in kazati smer. Želel je Mesija po svoji meri in po svoji želji.

Jezus je nato povedal vsem, kdo je lahko njegov učenec: Kdor hoče hoditi za menoj, naj vzame svoj križ in hodi za menoj! V tistem času je bil križ smrtna obsodba, ki jo je rimsko cesarstvo naložilo tistim, ki niso bili Rimljani, torej obrobnežem. Hoditi za njim je torej pomenilo sprejeti, da boš odrinjen na rob družbe. To je pomenilo radikalen in popoln prelom z željo biti v središču. Križ ni fatalizem. Ni ga zahteval Bog Oče. Križ je posledica odločitve za ljubezen do izključenih. Zaradi revolucionarnega oznanila, da je potrebno vse sprejeti in obravnavati kot brate in sestre, je bil Jezus preganjan in obsojen na smrt. Ni večjega dokaza ljubezni, kot je dati življenje za brata. Bistvo njegove vesele vesti je: Oče enako ljubi vsakega človeka in vsi imajo enako dostojanstvo.

Celovitega razumevanja hoje za Jezusom ne dobimo iz teoretičnega učenja, ampak iz praktičnega življenja, ko hodimo z njim po poti njegovega služenja od Galileje do Jeruzalema. Tisti, ki vztrajajo pri Petrovi ideji o slavnem Mesiji brez križa, ne bodo razumeli in ne bodo uspeli živeti držo pravega učenca. Brez križa namreč ni mogoče razumeti, kdo je Jezus in kaj pomeni hoditi za njim. Pot hoje za njim je pot predanosti, odpovedi, služenja, razpoložljivosti, sprejemanja stiske zaradi zavezanosti ljubezni in zavedanja, da ima zadnjo besedo vstajenje. Križ, trpljenje, bolečina, preizkušnje niso naključno na poti, ampak so del te poti. V svetu, ki je prežet z egoizmom in navezan na privilegije, je križ moteč in zato na različne načine preganjajo tiste, ki dajejo svoje življenje v službo drugim. Ljubezen in služenje obstajata le takrat, ko smo pripravljeni iti zaradi tega tudi na križ! Za njim.

5. Osebna molitev

V naslednjih trenutkih tišine se o vsem tem osebno pogovorim z Jezusom. Povem mu, kaj mislim, kaj čutim, kaj želim. Ga slavim, se mu zahvalim ... Prosim ga za milosti, ki jih potrebujem za ...

6. Kontemplacija – [tiho bivanje z Bogom](#)

Dopustim, da v meni vse umolkne. Preprosto sem navzoč v Bogu, kakor je on navzoč meni. Morda iz te tišine in molka še bolj zaslutim Božji nagovor in željo, da bi bil vedno z njim in da bi vse delal z njim in v njem ...

7. Delovanje

Ko vstopim v osebni odnos z Bogom, me spremeni, naredi bolj ljubečega in spodbudi h konkretnemu delovanju ...

8. Zaključna molitev

Zaključim lahko samo s Slava Očetu ali pa s svojimi besedami ali s predlaganimi:

Gospod, ti mi podarjaš besedo, da bi mi z njo kazal pot v odrešenje. Hvala ti zanjo in hvala za to, da mi daješ čas, da se v meni prebavi in preliva v misli, čustva, spoznanja, besede, dejanja, ki lahko vodijo tudi druge v odrešenje.

9. Pregled molitvenega premišljevanja ali [refleksija](#). To je čas, ko ozavestim in ubesedim to, kaj se je v meni dogajalo v času molitve. Pri refleksiji mi lahko pomagajo naslednja vprašanja:

Kaj se je dogajalo med molitvijo? Katera čutenja in misli sem lahko zaznal v sebi?

Kaj sem spoznal o Bogu, kaj o njegovem odnosu so mene in drugih ter o mojem do njega in drugih?

Kako sem zaključil svojo molitev? Kaj sem prejel v njej za svoje vsakdanje življenje?

Na koncu si lahko zapišem spoznanja, ugotovitve in uvide. Zapišem si tudi, kje sem imel težave. Tudi te lahko imajo veliko vrednost pri spoznavanju odnosa do Boga do mene in mojega do njega. Lahko mi pomagajo tudi pri tem, da najdem bolj primeren način molitve. Potem se za vse zahvalim troedinemu Bogu.

